

Jeg ſiger alſaa, at Sproget vel ikke kjender ſtærkere Haans- og Foragtlyttringer end dem, ſom det ærede Medlem har brugt (Afbrydſe). Ærede Medlemmer have det i deres Magt at tillade ham at bruge dem ogſaa en anden Gang, men De maa ogſaa tillade mig at udtale fra mit Standpunkt, hvorfor jeg ikke kan finde det ſaa henſigtsmæssigt, om de Herrer tillade det. Endvidere findes der i dette Foredrag nogle af de kraftigſte Skjældsord, ſom Sproget raader over, idet vedſom-mende Blad betegnes ſom „Krapyl“, det kal-des et „uſjelt Blad“ eller „Reptilieblad“. — Jeg har nu anført, hvorledes det ærede Medlems Sprogdygtighed har ladet ham finde det kraftigſte og Bedſte, der i den Ret-ning kunde bringes tilbeie. Alſaa, om det Uretfærdige i diſſe Yttringer kan der ikke være Tvivl. Foruden den almindelige Anledning, ſom det ærede Medlem havde givet ſig, havde taget, den Form, han havde ſøgt for at bringe denne Sag ind i Thinget, har han, inden han fremkom med diſſe ſærlige Kraftlyttringer, i ſit andet Foredrag, ſom han nu nævnedes, ſærlig anført, hvad der var Anledningen til, at han nu forbedrede det Hele. Han ſiger: „Jeg mener nemlig, at det havde været Regjeringens Pligt baade at deſavouere ſit eget Organ og give denne Mand den Opriſning, han har ſuldt krav paa, ved at meddele, at han er uſkyldig.“ Saa ſiger det ærede Medlem videre længere nede: „Saa meget er viſt, at vi ſkyldes os ſelv, at naar Regjeringen ikke finder, at den ſkylder ſig ſelv det, at betegne vor Foragt for den Preſſe, der hører ſig ad paa en ſaadan Maade, ſom dette Blad har gjort.“ De ſe alſaa, mine Herrer, at her er den nærmest liggende Anledning til at bruge diſſe ſtærke Udtryk, ſom det ærede Medlem har brugt. Men for det Førſte er denne Anled-ning meget ſøgt, og Forudſætningen, hvorfra han gaar ud, er ſelvſtændig urigtig. Jeg antager, at det vil være de Herrer beſkjendt, at det ikke hertilands nogensinde er paſſeret — ſaavidt jeg tror —, at Administrationen har givet den, mod hvem der har været indledet en Underſøgelse, eller endogſaa den, mod hvem der har været anlagt Sag, en Opriſning i den Form, at den udtaler, at han er uſkyldig. De Herrer kunne ſige, at vor hele Lovgivning i den Henſeende er mangelfuld med Henſyn til Spørgsmaalet om

Opriſning i ſaadanne Tilfælde, deri ſkal jeg være ganſke enig med Dem, men man kan ikke forlange Sigt af Administrationen; thi det vilde være ſelvſtændig urimeligt, om Ad-ministrationen udtalte, at en Mand var uſkyldig, fordi der har været indledet Underſøgelse mod ham, og der for Diebliffet ikke er kommen Noget ud af den. Administrationen er ikke Dommer og kan ikke dømmes; det var jo muligt, at naar denne Underſøgelse om kort Tid blev optagen, og de Bevijer, der ikke havde været tilſtede, kom tilſtede, man ſaa maatte anſe Manden for ſkyldig, men maa jeg ſaa ſpørge de Herrer, hvorledes den Re-gjering vilde ſtaa, ſom havde udtalt, at den og den Mand var uſkyldig. Nu maa jeg bede de Herrer om at lægge Mærke til, at jeg ſlet ikke anvender dette paa den ærede Landsthingsmand, om hvem her er Tale, ſaaledes at jeg ſkulde forudſætte, at der ſe-nere ſkulde komme Bevijer frem mod ham, det er ſlet ikke min Mening. Jeg taler kun i Almindelighed og paaviſer, at det ærede Med-lem med den Anledning, han har haft til ſelv at tage ſig til Rette, gaar ud fra ſelvſtændig urigtige Forudſætninger. Jeg maa næſten tro, at det ærede Medlem for Kjøben-havns Amts 5te Valgfreds, ſom formodentlig ikke i ſaa Henſeende er tilſtræffelig Jurift, ikke er beſkjendt med, at det, han forlanger af Regjeringen, ſlet ikke kan lade ſig gjøre (Afbrydſe). Jeg maa ialtfald høre de Her-rer ſenere begrundes, hvorledes de kunne gjøre det. Endelig ſiger det ærede Medlem, at Regjeringen ſkulde have deſavoueret ſit eget Organ; jeg veed ikke, om de Herrer ere ſaa-ledes inde i diſſe Forhold, at de med nogen-ſomhelſt Berettigelse kunne betegne Bladet ſom Regjeringens Organ. Jeg veed det ikke, og jeg tror det ikke; jeg tror ikke, at dette Blad ſtaar i nogetſomhelſt Forhold til Re-gjeringen, ſaa at det ſaar Subvention fra Regjeringen eller af dennes private Midler. Jeg tror det ikke, men da jeg overhovedet mener, at Sagens Realitet ligger temmelig langt borte, ſkal jeg ikke komme ind derpaa. Det ærede Medlem forlangte endvidere, at Regjeringen ſkulde udtrykke ſin Foragt for denne Preſſe, og da Regjeringen ikke gjør dette, ſiger det ærede Medlem, gjør jeg det ſelv. Jeg veed ikke, om de Herrer mene, at der findes nogenſomhelſt legal Form, un-der hvilken Regjeringen kan udtrykke ſin